

EL LLENGUATGE

Conforme

El mot *conforme* es pot usar com a adjectiu, com a adverbi i com a interjecció o mot exclamatiu.

Forma part, a més, de la locució verbal *anar conforme*, que significa «ahar vestit com cal». Observem, amb sorpresa, que un dels nostres recents vocabularis de barbarismes indica com a impropri l'ús adverbial d'aquest mot, és a dir, del conjunt *conforme a*, usat amb el mateix valor que *conformement a*, car tant el Diccionari Fabra com la Gran Enciclopèdia Catalana recullen i donen per bo aquest valor, indicant que *conforme*, com a adverbi, equival a *conformement*, forma adverbial de la qual donen exemples regint la preposició *a*:... *conformement als teus desigs*,... *conformement a les lleis*, *conformement a la moda*. De fet, doncs, aquest ús de *conformement* (i, per tant, de *conforme*) consisteix en la formació de frases adverbials. El Diccionari Alcover-Moll, a més, indica un altre ús adverbial de *conforme*, precedint immediatament el verb: ...*conforme veurets en el meu llibre*.

Però l'ús realment impropri que alguns escriptors fan del mot *conforme*, i que no veiem que denunciï cap dels nostres vocabularis de barbarismes, és amb valor conjuntiu, en construccions com «Conforme passa el temps, més desanimat se'l veu», «Conforme anava llegint aquell llibre, més interès hi trobava».

El castellà recorre amb molta freqüència a l'ús del seu mot corresponent i homògraf amb aquest valor conjuntiu temporal, i alguns dels seus preceptistes l'abonen explícitament, i és sens dubte a causa de la seva influència i també, segurament, d'una innegable relació lògica o afinitat de significació, que s'ha introduït entre nosaltres aquest ús. El fet és, però, que no l'admet cap dels nostres repertoris lexicogràfics ni l'esmenta cap dels nostres tractats gramaticals i que, per tant, fóra encertat de prescindir-ne. Amb aquesta significació, caldria recórrer a la locució conjuntiva *a mesura que*, que si bé el Diccionari Fabra només admet significat «a proporció que», cosa que creiem que constitueix un punt a revisar, trobem ja a la Gran Enciclopèdia amb un valor temporal, il·lustrada amb l'exemple *A mesura que el tren corria, les cases es feien més petites*. Cal no oblidar, a més, la locució formada amb els termes correlatius *com més... més*, que sol indicar, en general, una progressió més accentuada: *Com més sol es troba, més hi pensa*.

Albert Jané